17/11/2022

Η εορτή του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου εκεί όπου βρίσκεται ο τάφος του

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Την εορτή της μετακομιδής του ιερού λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου του Τροπαιοφόρου τίμησαν χθες στη Λύδδα, στον φερώνυμο ιερό ναό όπου βρίσκεται και ο τάφος του Αγίου.

Την πανηγύρεως προεξήρχε **ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος** συλλειτουργούντων Αγιοταφιτών Αρχιερέων και πατέρων. Παρέστησαν επίσης εκπρόσωποι της Ελληνικής καθώς και της Κυπριακής Πρεσβείας στο Τελ Αβίβ, όπως επίσης και εκπρόσωπος της Γεωργιανής Πρεσβείας.

Κατά την διάρκεια του κοινωνικού ο Μακαριώτατος κ.κ. Θεόφιλος κήρυξε τον Θείο λόγο αναφερόμενος στον Άγιο Γεώργιο και το γενναίο φρόνημα το οποίο επέδειξε για την αγάπη του Χριστού, απέναντι στα μαρτύρια.

Αναλυτικά ανέφερε:

Ἡ εὐφρόσυνος ἑορτή τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῇ ἁγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξολογήσωμεν τόν Ἅγιον Θεόν, τόν δοξάσαντα καί θαυμαστώσαντα τόν μεγαλομάρτυρα Αὐτοῦ.

Ὁ Γεώργιος, γαλουχηθείς μέ τάς ἠθικάς ἀρετάς καί τάς ἀξίας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς αὐτοῦ, τόν Καππαδόκην Πατέρα αὐτοῦ καί τήν ἐκ Παλαιστίνης Μητέρα αὐτοῦ, «πρός πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος» κατά τόν βιογράφον αὐτοῦ. Διό καί προήχθη ὑπό τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ εἰς ἀνώτατα ἀξιώματα τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ.

Ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐμπνεόμενος, τόσον ἀπό τούς Δαυϊτικούς λόγους: «ἐξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου», ὅσον καί ἀπό τό Κυριακόν παράγγελμα: «μή φοβῆσθε ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα, τήν δέ ψυχήν μή δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10,28), παρουσιασθείς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ, μετά παρρησίας ἐκήρυξε τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβείας, εἰπών ὅτι ὁ Χριστός εἶναι Θεός καί Υἱός τοῦ Θεοῦ. Τήν ὁμολογίαν ταύτην, τῆς χριστιανικῆς δηλονότι πίστεως αὐτοῦ, ἐπεσφράγισε διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Ὁ μαρτυρικός δέ θάνατος τοῦ Γεωργίου κατέστησεν αὐτόν γνωστόν εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἔνθα μυριάδες ἀνθρώπων φέρουσι τιμητικῶς τό ὄνομα αὐτοῦ ἀφ' ἑνός καί πλειάς ναῶν ἀνηγέρθησαν εἰς μνήμην αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Μεταξύ δέ τῶν φερωνύμων ναῶν τοῦ ἐνδόξου Γεωργίου, διακρίνεται ὁ παρών ἐν τῇ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Λύδδῃ, ἀνεγερθείς ἐπί τῆς βασιλείας τοῦ Ἁγίου θεοστέπτου καί μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, ἔνθα μετεφέρθησαν καί ἐναπετέθησαν τά ἱερά αὐτοῦ λείψανα.

Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς τό θεάρεστον γεγονός τῶν Ἐγκαινίων, δηλονότι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὡς καί τήν κατάθεσιν ἐν αὐτῷ τῶν ἁγίων λειψάνων αὐτοῦ ἑορτάζομεν πανηγυρικῶς σήμερον. Ἀξιοσημείωτον ὅτι τά ἐγκαίνια ναοῦ τοῦ οἴκου λατρείας τοῦ Θεοῦ, ἀφοροῦν εἰς τόν ἐν Χριστῷ ἐγκαινισμόν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τοῦ γενομένου διά τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Οὐκ οἴδατε ὅτι ναός Θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός. Ὁ γάρ Ναός τοῦ Θεοῦ Ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς» (Α΄ Κορ. 3,16-17)· «ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπό Θεοῦ, καί οὐκ ἐστέ ἑαυτῶν;» (Α΄ Κορ. 6,19). «Ἐγκαινίζεσθε καί τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀπορρίψαντες, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε», λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ Θεός, δηλαδή τό Ἅγιον Πνεῦμα, δέν κατοικεῖ εἰς χειροποιήτους Ναούς, ἀλλ'εἰς αὐτό τό ἀνθρώπινον σῶμα, ἔνθα ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου. Ἂς ἀκούσωμεν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί Ἀποστόλου Λουκᾶ λέγοντος εἰς τάς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «Σολομών δέ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ᾽ οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθώς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δέ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; οὐχί ἡ χείρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;», (Πράξ. 7, 47-50).

Ἐξ ἄλλου, ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τήν πρός Ἐφεσίους ἐπιστολήν αὐτοῦ, προσεύχεται, ἵνα ὁ Χριστός κατοικήσῃ διά τῆς πίστεως εἰς τάς καρδίας αὐτῶν. «Τούτου χάριν κάμπτω τά γόνατά μου πρός τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα δώῃ ὑμῖν... κραταιωθῆναι διά τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τόν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τόν Χριστόν διά τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν», (Ἐφ. 3,14-17).

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον κατῴκει ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Γεωργίου καί ἐλάμπρυνε τήν διάνοιαν αὐτοῦ, ἀλλά καί ἀνεκαίνιζε τά ἔγκατα αὐτοῦ, κατά τό παράδειγμα τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ λέγοντος: «καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου», (Ψαλμ. 50,12).

Ἔχων ἐν ἑαυτῷ τήν πληρότητα τῆς πίστεως καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ γενναῖος Γεώργιος ἐπ' οὐδενί ἐδίστασεν, ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί πάσης τῆς Βουλῆς, ἑαυτόν Χριστιανόν κηρῦξαι καί ὑποστῆναι τόν μαρτυρικόν θάνατον αὐτοῦ ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος [τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου τήν ἀνθρωπίνην] φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν, διαβῆναι πρός τόν ποθούμενον, Χριστόν τόν Θεόν, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ὡς λέγει ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ.

Τόν σήμερον τιμώμενον ἐν τοῖς Ἐγκαινίοις τοῦ φερωνύμου Ναοῦ, Γεώργιον τόν ἀθλοφόρον παρακαλέσωμεν, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ τύχωμεν κάι ἡμεῖς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἀμήν καί ἔτη πολλά».

